

Divendres 2 de Pasqua

Text de l'Evangeli (Jn 6,1-15): En aquell temps, Jesús se'n va anar a l'altra banda del llac de Galilea o de Tiberíades. El seguia molta gent, perquè veien els senyals prodigiosos que feia amb els malalts. Jesús pujà a la muntanya i s'hi assegué amb els seus deixebles. Era a prop la Pasqua, la festa dels jueus. Llavors Jesús alçà els ulls i, en veure la gran gentada que arribava al lloc on era, digué a Felip: «On comprarem pa perquè puguin menjar tots aquests?». De fet, ho preguntava per posar a prova Felip, perquè ja sabia què volia fer. Felip li va respondre: «Ni amb dos-cents denaris no n'hi hauria prou per a donar un tros de pa a cadascú». Un dels deixebles, Andreu, el germà de Simó Pere, li diu: «Aquí hi ha un noiet que té cinc pans d'ordi i dos peixos; però què és això per a tanta gent?».

Jesús digué: «Feu seure tothom». En aquell indret hi havia molta herba i s'hi assegueren; només d'homes, eren uns cinc mil. Llavors Jesús prengué els pans, digué l'acció de gràcies i els repartí a la gent asseguda, tants com en volgueren, i igualment repartí el peix. Quan tothom va quedar satisfet, va dir als seus deixebles: «Recolliu els bocins que han sobrat, perquè no es perdi res». Ells els van recollir i amb els bocins d'aquells cinc pans d'ordi ompliren dotze cistelles: eren les sobres després d'haver menjat. Quan la gent veié el senyal prodigiós que ell havia fet, començaren a dir: «Realment, aquest és el profeta que havia de venir al món». Jesús s'adonà que venien a emportar-se'l per fer-lo rei, i es retirà altra vegada tot sol a la muntanya.

«Ho preguntava per posar a prova Felip, perquè ja sabia què volia fer»

Mn. Jordi POU i Sabater

(Sant Jordi Desvalls, Girona, Espanya)

Avui llegim l'Evangelí de la multiplicació dels pans: «Prengué els pans, digué l'acció de gràcies i els repartí a la gent asseguda, tants com en volgueren» (Jn 6,11).

L'aclaparament dels Apòstols davant tanta gent famolenca ens fa pensar en una multitud actual, no famolenca, sinó pitjor encara: allunyada de Déu, amb una “anorèxia espiritual”, que impedeix participar de la Pasqua i conèixer Jesús. No sabem com arribar a tanta gent... Aleteja en la lectura d'avui un missatge d'esperança: no importa la manca de mitjans, sinó els recursos sobrenaturals; no siguem “realistes”, sinó “confiats” en Déu. Així, quan Jesús pregunta a Felip on podien comprar pa per a tots, «de fet, ho preguntava per posar a prova Felip, perquè ja sabia què volia fer» (Jn 6,5-6). El Senyor espera que confiem en Ell.

En contemplar aquests “signes dels temps”, no volem passivitat (mandra, llangor per manca de lluita...), sinó esperança: el Senyor, per a fer el miracle, vol la dedicació dels Apòstols i la generositat del jove que lliura uns pans i uns peixos. Jesús augmenta la nostra fe, obediència i audàcia, malgrat no veiem tot seguit el fruit del treball, com el pagès que no veu despuntar la tija després de la sembra. «Fe, doncs, sense permetre que ens domini el descoratjament; sense deturar-nos en càlculs merament humans. Per sobrepujar els obstacles, cal començar treballant, ficant-se de ple a la tasca, de forma que l'esforç mateix ens dugui a obrir noves senderes» (Sant Josepmaria), que apareixeran de manera insospitada.

No esperem el moment ideal per a posar el que estigui al nostre abast: el més aviat possible!, ja que Jesús ens espera per tal de fer el miracle. «Les dificultats que presenta el panorama mundial en aquest començament del nou mil·lenni ens menen a pensar que solament una intervenció des de dalt pot fer esperar un futur menys fosc», escrigué Joan Pau II. Acompanyem, doncs, amb el Rosari la Verge, car la seva intercessió s'ha fet notar en tants moments delicats pels que ha travessat la història de la Humanitat.